

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI, za obdobje 28. 4. 2015

Število objav: 6	Pa ta viža ni preč: 0	Rado Simoniti - ... besede: 0
Internet: 1	Borderliner: 0	Svetovni dan ... petja: 0
Novice: 1	Tekmovanje ... Savi: 1	
Radio: 1	Zborovsko ... Evrope: 0	
Tisk: 4	Slovensko ... pesem: 2	
Spremljane teme:	Srečanje ... brega: 0	
Srečanje big bandov: 0	Vizije, ... skupin: 0	
Javni sklad ... dejavnosti: 3	Tekmovanje ... stopnji: 0	
Kulturna šola: 0	Ringaraja: 0	
Linhartovo srečanje: 0	Klovnbuf: 0	
Festival MareziJazz: 0	Kiparska delavnica Les: 0	
Tabor ... Stični: 0	Mladinska ... Piran: 0	
Opus 1: 0	Mednarodni ... Beltinci: 0	
Pika miga: 0	Državno srečanje ... pelji: 0	
Mednarodno ... Maribor: 2	Likovna delavnica ... Paki: 0	
Adamičeva pomlad: 0	Mentorjev feferon 2013: 0	
Priznanja JSKD: 0	Prevajalnica JSKD: 0	
Pevci nam ... godejo: 0	Mednarodna ... pedagogike: 0	
Živa, festival ... mladih: 0	Tekst v podobi: 0	
Potujoča muzika: 0	Balada o strugarju: 0	
Festival neodvisnega filma: 0	Sklepno ... avtoric: 0	
Filmski ... laboratorij: 0	Dan kulturnih ... kulture: 0	
Festival mlade ... Urška: 0	Slovenski zborovski arhiv: 0	
Rastoča knjiga: 0	Zmes za ples, ... plesu: 0	
Srečanje ... ustvarjalcev: 0	Ljubiteljska ... kriza: 0	
LOAC: 0	Maraton v Španskih borcih: 0	
Žive besede - festival: 0	Musica creativa: 0	
	Mentor, ... mentorje: 0	
	Parafraze: 0	
	Kult3000: 0	
	Bojan ... timnice: 0	
	KULT3000 Monošter: 0	
	Teden ljubiteljske kulture: 0	
	Delavnica, polna nereda: 0	

Seznam objav v zbirki:

Tisk	Naslov	Kdo bo skrbel za Piramido, če ne mi		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Večer; 108.000	Stran: 16	Površina: 996 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 28. 4. 2015		
Stran v zbirki: 6	Avtor	Branka Bezjak		
	Teme	Slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem		
Povzetek	...RTV. Še vedno nismo izkoristili vseh primerjalnih prednosti, je pa dejstvo, da radijsko počnemo vrsto reči, ki jih drugi ne počno. Snemanje in prenos mednarodnega zborovskega tekmovanja Naša pesem, nedavni Šarhov pohod, snemanje in večerno predvajanje ustoličenja novega mariborskega nadškofa To so vsebine, ki jih zna in zmore početi samo...			

Radio	Naslov	Po Sloveniji številne slovesnosti		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Radio Štajerski val; 22.000	00:00	Trajanje: 1 min
	Rubrika, Datum	Novice; 27. 4. 2015		
Stran v zbirki: 7	Avtor	Unknown		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	RADIO ŠTAJERSKI VAL, 27.04.2015, NOVICE, 09:00 NOVINARKA: Ob današnjem državnem prazniku Dneva boja proti okupatorju bodo v številnih krajih po Sloveniji slovesnosti. Občina Rogaška Slatina jo skupaj s svojim Javnim zavodom za kulturne dejavnosti organizira pri spomeniku na Boču. Ob kulturnem			

Novice	Naslov	Kdo bo skrbel za Piramido, če ne mi		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Vecer.com;		
	Rubrika, Datum	Novice; 28. 4. 2015		
Stran v zbirki: 15	Avtor	Branka Bezjak		
	Teme	Mednarodno zborovsko tekmovanje Maribor , Slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem		
Povzetek	...RTV. Še vedno nismo izkoristili vseh primerjalnih prednosti, je pa dejstvo, da radijsko počnemo vrsto reči, ki jih drugi ne počno. Snemanje in prenos mednarodnega zborovskega tekmovanja Naša pesem, nedavni Šarhov pohod, snemanje in večerno predvajanje ustoličenja novega mariborskega nadškofa ... To so vsebine, ki jih zna in zmore početi...			

Tisk	Naslov	Odšel je slovenski očak, France Anzeljc-Petrač (1914-2015)		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Notranjsko Primorske novice;	Stran: 14	Površina: 699 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 4. 2015		
Stran v zbirki: 18	Avtor	Ljoba Jenče		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...večkrat predvajala. Kako številna so bila potem povabila na široko po domovini, sta vedela samo Micka in France. Od regijskih srečanj ljudskih pevcev JSKD , do republiških prireditev. Radio Slovenija ju je počastil s povabilom k nastopu ob 80-letnici na Bledu. Ob 320-letnici Slave Vojvodine Kranjske leta...			

Tisk	Naslov	Naša pomlad v Pivki in Ilirski Bistrici		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Notranjsko Primorske novice;	Stran: 17	Površina: 157 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 4. 2015		
Stran v zbirki: 19	Avtor	T. E. P.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti , Tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov Zagorje ob Savi		
Povzetek	... Pivka, Ilirska Bistrica, 9. april - Na območnih revijah otroških in mladinskih pevskih zborov Naša pomlad so se na odrih v Pivki in Ilirski Bistrici predstavili mladi pevci iz vrtcev in osnovnih šol v občinah Ilirska Bistrica, Postojna in...			

Tisk	Naslov	V Budimpešti so bili dvakrat zlati		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Notranjsko Primorske novice;	Stran: 17	Površina: 269 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 4. 2015		
Stran v zbirki: 20	Avtor	T. N. , E. K. , K. K.		
	Teme	Mednarodno zborovsko tekmovanje Maribor		
Povzetek	... Odlično petje Mešanega pevskega zbora Postojna Mešani pevski zbor Postojna se je 30. marca in 1. aprila udeležil 15. mednarodnega zborovskega tekmovanja v Budimpešti in se domov vrnil z dvema zlatima plaketama, tako v kategoriji sakralnih zborov kot tudi v kategoriji mešanih zborov. V zahtevni konkurenci...			

Kdo bo skrbel za Piramido, če ne mi

Stane Kocutar, radijski urednik in mariborski mestni viničar, daje dolgoročnemu ohranjanju vinogradništva in vinarstva prednost pred ustvarjanjem (kratkoročnih) dobičkov

BRANKA BEZJAK

Poln zanosa, napolnjen z optimizmom je v teh dneh mestni viničar, skrbnik Stare trte Stane Kocutar, odgovorni urednik Radia Maribor. Pretekli petek je namreč kot predsednik zadruga vinarjev podpisal pogodbo s sklado kmetijskih zemljišč in gozdov, ki jim je v desetletni najem oddal vinograd na Piramidi. Vinarji so se sprva vsak zase prijavili na razpis sklada, nato pa ugotovili, da morajo stopiti skupaj. Da so tajkunske zgodbe, ki so se ovile okrog Vinaga in pripeljale do takšnega stanja na tej prestižni lokaciji mesta, v nekaj letih naredile več škode kot trtna uš vsa leta prej, je dejal pred časom. Zdaj pravi, da je to zgodovina, o kateri nima smisla izgubljeni besed in energije. "Propadanje vinograda je ustavljeno. Od tu moramo startati, da bo čez eno leto stanje boljše," je odločen.

Mnogi so skeptični, da vam bo uspelo. Toliko različnih posameznikov, interesov ...

"Ko smo prvič sedeli skupaj, je bilo najbolj zanimivo, da smo govorili isti jezik. Vsak do zadnjega je rekel, da treba trto nemudoma obrezati. Če bi čakali na izid razpisa, bi lahko bilo prepozno. Podobno kot je v tisti zgodbi o kralju Salomonu, h kateremu sta prišli dve materi, ki sta se prepirali o tem, čigav je otrok. Ko je Salomon rekel, naj ga preseka, se je prava mama oglasila in rekla, naj ga dajo drugi. Tako moramo peljati to zgodbo, imeti veliko potrpežljivosti in pameti. Mislim, da se lahko iz te zgodbe naredi preboj v razmišljanju tudi kje drugje.

Nizozemsko-kitajska gospodarska naveza je na koncu lepo rekla, da sem niso prišli vlagati, ampak delati dobiček. Naša logika je nasprotna. Zelo lep grafit je v Vetrinjski ulici: Kdaj, če ne zdaj, kdo, če ne ti. In to ponazarja naš primer. Kdo, če ne mi - in če ne zdaj, sicer bo stvar propadla. V zadrugi stvari lepo tečejo. Prvenstvena je pridelava vina, renskega, kot se šika, ga predstaviti kot nekaj največ,

kar lahko na tem območju pridelamo, narediti iz tega mestni vinograd ... Zakonodajnih možnosti za prenos v last mestne občine sicer še ni. A to niti ni tako pomembno. Bolj je pomembno, da spremenimo filozofijo. Ustanovili bomo tudi klub, društvo prijateljev Piramide, ki se mu bodo lahko pridružili ljudje različnih generacij, ki bi začutili, da želijo pomagati, videti, kako se obrezuje ... Želim obuditi občutek za vinsko trto, rad bi jo vrnil v mesto, ki ga je oblikovala prav vinska trgovina." **Kakor zdaj z vami se je takrat v Vinagovi kleti z omenjenimi tujci fotografiral sedanji mariborski župan. Kako gledate na to?**

"Nikoli nisem in ne bom verjel, da se bo kdorkoli iz tujine na naših strminah lotil tega posla. Morda če bi imeli zaokrožene površine velikosti od 30 do 50 hektarjev z možnostjo strojne obdelave. Ta naveza je od začetka delovala neprepričljivo. Fotografija župana? Nič narobe! Tudi župan Otmar Reiser bi se leta 1859 fotografiral s škofom Slomškom ob prenosu škofijskega sedeža iz šent Andraža v Maribor, kot bi se Andrej Fištravec lahko, pravzaprav moral preteklo nedeljo fotografirati z novim mariborskim nadškofom mag. Alojzijem Cviklom. Zaradi preprostega razloga; ker je prvi mariborski župan, drugi pa mariborski nadškof - in ker se oba ubadata s podobnimi težavami 'dobrega pastirja' - seveda ne na duhovni, pač pa na precej profano materialni ravni. Stvari se dogajajo v njegovem županskem mandatu in vem, da se je z veseljem v petek pridružil podpisu pogodbe med zadrugo Vino Piramida in sklado."

Kako vidite mesto po županski zamjenjavi? Po vstajah?

"Uf! Zdaj me peljete na precej splozok teren. Nisem politik. Povem iskreno. Razen v pogojih okupacije in diktature tudi nisem pristaš prekucij takega tipa. Sem za pogovore in prepričevanja, logika granitnih kock in tistih, ki jim ležejo v dlan, mi značjsko ne leži. So pa reči s prejšnjim županom vsaj zame šle čez rob z radarji, kar sem mu ob nekem srečanju povedal. Ko se peljem z Dunaja, me svetlobni napis 'Achtung 60' opozori že vsaj 300 metrov pred radarjem. V Mariboru pa so se stvari lotili tako, da bi ljudje čim hitreje in čim globlje segli v žep. Ne me hecat, da v interesu prometne varnosti, no ... Povedal mi je, da so mu tako svetovali strokovnjaki. Če to drži, je seveda treba tudi strokovnjake kaj

povprašati. Mesto je kot zimsko poštena februarjska krajina, kjer kljub hudi zmrzali na prisojajh že vidimo zvončke. Iskreno si želim v Mariboru doživeti to, kar sem lani doživel v Gradcu, kjer mi je župan Siegfried Nagl z razgledne ploščati v Herbersteinovem vrtu na Schlossbergu kazal strehe graških podjetij, ki so svetovno uspešna. Zelo privoščim županu Fištravcu, da bi do konca mandata s Piramido v mestu pokazal vsaj nekaj takih mariborskih streh."

Vaša zadruga in še številne druge iniciative, ki živijo v mestu, dokazujejo, da se da tudi brez večje spodbude mestnega vodstva veliko storiti. Kaže, da bo do sprememb v mestu vendarle moralo priti od spodaj navzgor, samo ena menjava župana ni veliko prinesla.

"Zadruga ima pri nas še vedno predznak 'moja ata socialistični kulak', toda kdor razmišlja tako, je prezrl bistveno - da so zadruga eden redkih uspešnih protiglobalističnih trikov, seveda če je ta logika blizu ljudem in če v navezo vstopajo brez prioritete osebne rezervnega scenarija. Naše okolje ni naklonjeno podpori gospodarski uspešnosti. Pred olajšavami in spodbudami postavimo goro omejitev, ki jih okoliški svet ne pozna, večina pogovorov se pri nas začne, kako nekaj ni mogoče, in prva resna energija se ponavadi porabi za premostitev ovir, ki jih sploh ne bi smelo biti. Primer Piramide je razkril zanimivo podrobnost. Mestna občina se je leta 2005 zavezala k vzdrževanju sprehajalnih poti na Piramido. Svoje dela celo desetletje ni opravljala. Čestitam trem županom k prihranku, ki je ob tem najbrž izkazan! Župane lahko kar menjavamo in menjavamo, toda dokler ne bo prevladala drugačna logika, bomo pač bolj kot kaj drugega rezervoar delovne sile za druga bližnja in bolj oddaljena okolja."

Vsakokratni župan Maribora je tudi gospodar trte, delo na trti opravljate vi. Vsako rozgo, vsak njen centimeter poznate. Zakaj vas je tako pritegnila? Precej zaslug za to ima gotovo prejšnji skrbnik, gospod Zafošnik?

"Drži. Ampak za vse je v bistvu kriv projekt Mladi za napredek Maribora. Leta 1986 smo s skupino sošolcev osvojili prvo mesto na področju biologije. Raziskovali smo podlage vinske trte, somentor pa je bil prav mag. Tone Zafošnik. Takrat sva se spoznala in ostala nekako povezana. Povabil me je k sodelovanju in tisto, kar sem,

nekakšen hibrid med agronomom in zgodovinarjem, se mu je zdelo primerno, da mi je razkril vrsto zanimivih podrobnosti. Sicer pa imam pet trtnih mentorjev. Pradedu Janeza Rottnerja iz Laznice, ki ga sicer nisem poznal, a zanj v zaprašenem Slovencu z začetka 20. stoletja piše, da je dobil z Dunaja posebno priznanje, ker je po trtni uši zasadil prve cepljene trte, mentorja pri diplomi dr. Jožeta Colnariča, zgodovinarskega zaljubljenca v vinogradništvo, klasičnega filologa in zgodovinarja akademika dr. Jožeta Mlinariča, mag. Toneta Zafošnika in mojega očeta, ki je odlično znal s trto." **Kako ste do zdaj pri skrbi za trto sodelovali z župani? Spisan je pravilnik o Stari trti. Kaj prinaša?**

"Sodelovanje z obema županoma je bilo oziroma je odprto in dobro. Za oba lahko rečem, da sta razumela oziroma razumeta trto. Andrej Fištravec se je navdušil nad idejo mestne muzejske zbirke trte in vina, za katero upam, da jo bomo uresničili še v sedanjem mandatu. Pri tem ne bo šlo še za en muzej, pač pa za zbirko, ki bo popeljala skozi zgodovino gojenja vinske trte in pridelave vina, znotraj te pa bi v izoliranem, a preglednem prostoru zorelo vino najstarejše trte - vsem na oči, z vonjem ob vrenju in spremembami barvnih odtenkov rdeče ... Pravilnik o Stari trti je zajel praktično vse. Prvič so jasno opredeljene obveznosti vseh vpletenih, podeljevanje cepičev oziroma potomk trte, možnost, da gre vino ne le v protokolarni namen, temveč tudi v prodajo in drugo."

Je smiselno trto saditi na tolikih koncih? Sami ste enkrat dejali, da bi vam več kot vpis Stare trte na seznam Unesca pomenilo, če bi njena potomka rasla v Centralnem parku v New Yorku ...

"Najprej sem menil, da bi bilo treba to zgodbo omejiti, toda po tistem, ko smo jo posadili ob gostinski šoli v Mariboru in Radencih ter kasneje še ob turistično-gostinski šoli v Beljaku (Villach), sem spremenil mnenje. Če je potomka najstarejše trte motivacija za krepitev znanja o gojenju vinske trte in pridelavi vina, potem to opravičuje tudi kakšno sajenje več, kot bi bilo nujno potrebno. No, če bi prišli na Unescov seznam, bi bilo seveda odlično. Še danes ne vem povsem na-

tančno, ali to res ni mogoče ali pa ob zadnjih prizadevanjih ni bil ubran pravi nastop. Ni še vse zamujeno."

Zakaj ne znamo takšne znamenitosti bolje prodati turistom in domačim gostom?

"Res je, da še zdaleč nismo izkoristili vseh možnosti, veliko pa se je spremenilo. Vnesite v Googlov iskalnik Maribor in videli boste, da je med prvimi zadetki prav najstarejša trta. Trta je - pa bom vesel, če me kdo prepriča, da to ne drži - edini mariborski presežek svetovnega formata. Večina obiskovalcev Maribora se ustavi ob njej. V nekaj letih bomo pridelali tudi vino njenih potomk in ga ponudili, če pa bi ob njej pripravili še kak dogodek s težo - pa pri tem ne mislim na razstavo novih avtomobilskih modelov v času Festivala Lent, kot je bila praksa pred nekaj leti -, bi stvari izgledale drugače. Trta vleče sama po sebi. Prizadevanja Zavoda za turizem dajejo rezultate in še več obetov. Dobro nam gre."

V kakšni formi je ta naša "starka"? Je mogoče določiti, koliko je stara? Nekako se ne more otresti številke 400-letna, čeprav jih šteje že krepko čez.

"Seveda, velikokrat poslušam o tej številki 400, ki menda 'stoji' že dve desetletji. Leta 1972 sta prof. Rihard Eker z Gozdarske fakultete v Ljubljani in Mirko Šoštaric iz Zavoda za varstvo naravne dediščine v Mariboru s pomočjo izvrtka ugotovila, da je trta stara od 350 do 400 let. Danes bi bila torej stara od - recimo okroglo - 390 do 440 let. O realnosti te ocene govorita tudi ohranjeni podobi starega Maribora. Trta je 'fit', njeno deblo počasi, a vztrajno pridobiva obseg in lanskoletni pridelek - 64 kilogramov, pri čemer je treba poudariti, da je na posamezni mladiki ostal samo en grozd - to zanesljivo potrjuje." **Častitljivo obletnico bosta ob 70-letnici osvoboditve mesta praznovala tudi časnik Večer in dan kasneje Radio Maribor. Kako gledate na medijsko krajino v mestu?**

"Večer in Radio Maribor sta najstarejša medija tega prostora s podobno ciljno skupino, podobnimi usmeritvami in pričakovanji. Vrsto let sta bila splošno nepogrešljiva in s podobno tegobo sta stopila v digitalno obdobje. Radio danes nujno potrebuje ustvarjalce, ki so večji ne le mikrofona, temveč tudi

novih medijev, ki so se izkazali kot odlična podpora promociji predvajanih vsebin. V našem okolju je slišnih okrog 30 radijskih postaj, Radio Maribor ohranja prepoznavno vlogo in jo krepi z živo prisotnostjo v mestu in regiji. Komunikacija s poslušalci je osnova, odprtost etra za dobre pobude zaščitni znak, dobra ekipa pa garancija za razvoj tudi po sedemdesetletnici."

Radio, nekoč brez konkurence, zdaj ob množični konkurenci zasebnih radijev ostaja na isti poti? Se je težko prebiti iz te poplave? Je to sploh namen?

"Našo pot dokaj jasno opredeljuje zakon o javni RTV. Še vedno nismo izkoristili vseh primerjalnih prednosti, je pa dejstvo, da radijsko počnemo vrsto reči, ki jih drugi ne počno. Snemanje in prenos **mednarodnega zborovskega tekmovanja Naša pesem**, nedavni Šarhov pohod, snemanje in večerno predvajanje ustoličenja novega mariborskega nadškofa ... To so vsebine, ki jih zna in zmore početi samo javni radio. In to javno poslanstvo je naša prednost, ki jo priznavajo tudi poslušalci."

Ob uredniškem delu in delu pri trti pogrešate delo na terenu? Ob prvem imenovanju za odgovornega urednika je eden od vaših kolegov dejal, da vam bo še žal, da greste v to ...

"Trta je nekakšno 'družbeno koristno delo', zanj nisem plačan, pač pa delo opravljam v prepričanju, da počnem nekaj koristnega za okolje, v katerem živim, in ga zlepa ne bi zamenjal za kakšno drugo. Ne glede na vse pa ostajam novinar. Na Radiu Maribor imam dnevno rubriko Spominčice, ki je nekakšen zgodovinski koledar, vsak mesec pripravim vsaj eno reportažo za Radio Maribor in 1. program Radia Slovenija, to nedeljo pa sem za oba informativna programa 'pokrival' ustoličenje mariborskega nadškofa metropolita. Prva četrtna drugega mandata je mimo in res se je zgodilo, da sem imel včasih tudi vsega dovolj, ampak ob dobrih sodelavcih in neprecenljivi uredniški ekipi te odločitve do zdaj še nisem na glas obžaloval. Povsem jasno mi je, da niso vsi dnevi dobri. Ampak po skoraj 24 letih dela lahko z zanesljivostjo trdim, da pa je v skoraj vsakem dnevu vsaj nekaj dobrega ..."

Skrb za Staro trto je kot delo pri javnem radiu: nekaj koristnega za družbo in okolje. (Andrej Petelinšek)

*"Propadanje
vinograda je
ustavljeno. Od tu
moramo startati,
da bo čez eno leto
stanje boljše"*

Po Sloveniji številne slovesnosti

RADIO ŠTAJERSKI VAL, 27.04.2015, **NOVICE**, 09:00

NOVINARKA: Ob današnjem državnem prazniku Dneva boja proti okupatorju bodo v številnih krajih po Sloveniji slovesnosti. Občina Rogaška Slatina jo skupaj s svojim Javnim zavodom za kulturne dejavnosti organizira pri spomeniku na Boču. Ob kulturnem programu bo zbrane nagovoril tudi slavnostni govornik. Kdo?, razkriva tajnik občine Rogaška Slatina Marjan Čuješ:

MARJAN ČUJEŠ: Gospa Ana Novak predsednica Združenja borcev za vrednote **NOB** Šmarje pri Jelšah.

NOVINARKA: Spomenik na Boču ni obeležje, ki je pomembno samo za slovenski narod, obeležuje namreč mesto kjer sta padla ruska borca, zato se slovesnosti vsako leto udeleži tudi predstavnik ruske ambasade v Sloveniji.

Kdo bo skrbel za Piramido, če ne mi

ČLANEK Z NAROČNINO

Ocenilo št. bralcev: 0

Torek, 28. april 2015

Avtor

BRANKA BEZJAK

Stane Kocutar, radijski urednik in mariborski mestni viničar, daje

Deli na Facebook

Deli na Twitter

Deli na Google+

dolgoročnemu ohranjanju vinogradništva in vinarstva prednost pred ustvarjanjem (kratkoročnih) dobičkov

1 od 5 *Skrb za Stare trto je kot delo pri javnem radiu: nekaj koristnega za družbo in okolje.*

ANDREJ PETELINŠEK

Poln zanosa, napolnjen z optimizmom je v teh dneh mestni viničar, skrbnik Stare trte **Stane Kocutar**, odgovorni urednik Radia Maribor. Pretekli petek je namreč kot predsednik zadruga vinarjev podpisal pogodbo s skladom kmetijskih zemljišč in gozdov, ki jim je v desetletni najem oddal vinograd na

Piramidi. Vinarji so se sprva vsak zase prijavili na razpis sklada, nato pa ugotovili, da morajo stopiti skupaj. Da so tajkunske zgodbe, ki so se ovile okrog Vinaga in pripeljale do takšnega stanja na tej prestižni lokaciji mesta, v nekaj letih naredile več škode kot trtna uš vsa leta prej, je dejal pred časom. Zdaj pravi, da je to zgodovina, o kateri nima smisla izgubljati besed in energije. "Propadanje vinograda je ustavljeno. Od tu moramo startati, da bo čez eno leto stanje boljše," je odločen.

Mnogi so skeptični, da vam bo uspelo. Toliko različnih posameznikov, interesov ...

"Ko smo prvič sedeli skupaj, je bilo najbolj zanimivo, da smo govorili isti jezik. Vsak do zadnjega je rekel, da treba trto nemudoma obrezati. Če bi čakali na izid razpisa, bi lahko bilo prepozno. Podobno kot je v tisti zgodbi o kralju Salomonu, h kateremu sta prišli dve materi, ki sta se prepirali o tem, čigav je otrok. Ko je Salomon rekel, naj ga presekajo, se je prava mama oglasila in rekla, naj ga dajo drugi. Tako moramo peljati to zgodbo, imeti veliko potrpežljivosti in pameti. Mislim, da se lahko iz te zgodbe naredi preboj v razmišljanju tudi kje drugje.

Nizozemsko-kitajska gospodarska naveza je na koncu lepo rekla, da sem niso prišli vlagat, ampak delat dobiček. Naša logika je nasprotna. Zelo lep grafit je v Vetrinjski ulici: Kdaj, če ne zdaj, kdo, če ne ti. In to ponazarja naš primer. Kdo, če ne mi - in če ne zdaj, sicer bo stvar propadla. V zadruzi stvari lepo tečejo. Prvenstvena je pridelava vina, renskega, kot se šika, ga predstaviti kot nekaj največ, kar lahko na tem območju pridelamo, narediti iz tega mestni vinograd ... Zakonodajnih možnosti za prenos v last mestne občine sicer še ni. A to niti ni tako pomembno. Bolj je pomembno, da spremenimo filozofijo. Ustanovili bomo tudi klub, društvo prijateljev Piramide, ki se mu bodo lahko pridružili ljudje različnih generacij, ki bi začutili, da želijo pomagati, videti, kako se obrezuje ... Želim obuditi občutek za vinsko trto, rad bi jo vrnil v mesto, ki ga je oblikovala prav vinska trgovina."

Kakor zdaj z vami se je takrat v Vinagovi kleti z omenjenimi tujci fotografiral sedanji mariborski župan. Kako gledate na to?

"Nikoli nisem in ne bom verjel, da se bo kdorkoli iz tujine na naših strminah lotil tega posla. Morda če bi imeli zaokrožene površine velikosti od 30 do 50 hektarjev z možnostjo strojne obdelave. Ta naveza je od začetka delovala neprepričljivo. Fotografija župana? Nič narobe! Tudi župan Otmar Reiser bi se leta 1859 fotografiral s škofom Slomškom ob prenosu škofijskega sedeža iz Šent Andraža v Maribor, kot bi se Andrej Fištravec lahko, pravzaprav moral preteklo nedeljo fotografirati z novim mariborskim nadškofom mag. Alojzijem Cviklom. Zaradi preprostega razloga; ker je prvi mariborski župan, drugi pa mariborski nadškof - in ker se oba ubadata s podobnimi težavami 'dobrega pastirja' - seveda ne na duhovni, pač pa na precej profano materialni ravni. Stvari se dogajajo v njegovem županskem mandatu in vem, da se je z veseljem v petek pridružil podpisu pogodbe med zadrugo Vino Piramida in skladom."

Kako vidite mesto po županski zamenjavi? Po vstajah?

"Uf! Zdaj me peljete na precej spolzek teren. Nisem politik. Povem iskreno. Razen v pogojih okupacije in diktature tudi nisem pristaš prekucij takega tipa. Sem za pogovore in prepričevanja, logika granitnih kock in tistih, ki jim ležejo v dlan, mi značajsko ne leži. So pa reči s prejšnjim županom vsaj zame šle čez rob z radarji, kar sem mu ob nekem srečanju povedal. Ko se peljem z Dunaja, me svetlobni napis 'Achtung 60' opozori že vsaj 300 metrov pred radarjem. V Mariboru pa so se stvari lotili tako, da bi ljudje čim hitreje in čim globlje segli v žep. Ne me hecat, da v interesu prometne varnosti, no ... Povedal mi je, da so mu tako svetovali strokovnjaki. Če to drži, je seveda treba tudi strokovnjake kaj povprašati. Mesto je kot zimsko poštena februarjska krajina, kjer kljub hudi zmrzali na prisojeh že vidimo zvončke. Iskreno si želim v Mariboru doživeti to, kar sem lani doživel v Gradcu, kjer mi je župan Siegfried Nagl z razgledne ploščati v Herbersteinovem vrtu na Schlossbergu kazal strehe graških podjetij, ki so

svetovno uspešna. Zelo privoščim županu Fištravcu, da bi do konca mandata s Piramide v mestu pokazal vsaj nekaj takih mariborskih streh."

Vaša zadruga in še številne druge iniciative, ki živijo v mestu, dokazujejo, da se da tudi brez večje spodbude mestnega vodstva veliko storiti. Kaže, da bo do sprememb v mestu vendarle moralo priti od spodaj navzgor, samo ena menjava župana ni veliko prinesla.

"Zadruga ima pri nas še vedno predznak 'moja ata socialistični kulak', toda kdor razmišlja tako, je prezrl bistveno - da so zadruga eden redkih uspešnih protiglobalističnih trikov, seveda če je ta logika blizu ljudem in če v navezo vstopajo brez prioritete osebnega rezervnega scenarija. Naše okolje ni naklonjeno podpori gospodarski uspešnosti. Pred olajšavami in spodbudami postavimo goro omejitev, ki jih okoliški svet ne pozna, večina pogovorov se pri nas začne, kako nekaj ni mogoče, in prva resna energija se ponavadi porabi za premostitev ovir, ki jih sploh ne bi smelo biti. Primer Piramide je razkril zanimivo podrobnost. Mestna občina se je leta 2005 zavezala k vzdrževanju sprehajalnih poti na Piramido. Svojega dela celo desetletje ni opravljala. Čestitam trem županom k prihranku, ki je ob tem najbrž izkazan! Župane lahko kar menjavamo in menjavamo, toda dokler ne bo prevladala drugačna logika, bomo pač bolj kot kaj drugega rezervoar delovne sile za druga bližnja in bolj oddaljena okolja."

Vsakokratni župan Maribora je tudi gospodar trte, delo na trti opravljate vi. Vsako rozgo, vsak njen centimeter poznate. Zakaj vas je tako pritegnila? Precej zaslug za to ima gotovo prejšnji skrbnik, gospod Zafošnik?

"Drži. Ampak za vse je v bistvu kriv projekt Mladi za napredek Maribora. Leta 1986 smo s skupino sošolcev osvojili prvo mesto na področju biologije. Raziskovali smo podlage vinske trte, somentor pa je bil prav mag. Tone Zafošnik. Takrat sva se spoznala in ostala nekako povezana. Povabil me je k sodelovanju in tisto, kar sem, nekakšen hibrid med agronomom in zgodovinarjem, se mu je zdelo primerno, da mi je razkril vrsto zanimivih podrobnosti. Sicer pa imam pet

trtnih mentorjev. Pradedu Janeza Rotnerja iz Laznice, ki ga sicer nisem poznal, a zanj v zaprašenem Slovencu z začetka 20. stoletja piše, da je dobil z Dunaja posebno priznanje, ker je po trtni uši zasadil prve cepljene trte, mentorja pri diplomu dr. Jožeta Colnariča, zgodovinarskega zaljubljenca v vinogradništvo, klasičnega filologa in zgodovinarja akademika dr. Jožeta Mlinariča, mag. Toneta Zafošnika in mojega očeta, ki je odlično znal s trto."

Kako ste do zdaj pri skrbi za trto sodelovali z župani? Spisan je pravilnik o Stari trti. Kaj prinaša?

"Sodelovanje z obema županoma je bilo oziroma je odprto in dobro. Za oba lahko rečem, da sta razumela oziroma razumeta trto. Andrej Fištravec se je navdušil nad idejo mestne muzejske zbirke trte in vina, za katero upam, da jo bomo uresničili še v sedanjem mandatu. Pri tem ne bo šlo še za en muzej, pač pa za zbirko, ki bo popeljala skozi zgodovino gojenja vinske trte in pridelave vina, znotraj te pa bi v izoliranem, a preglednem prostoru zorelo vino najstarejše trte - vsem na očeh, z vonjem ob vrenju in spremembami barvnih odtenkov rdeče ... Pravilnik o Stari trti je zajel praktično vse. Prvič so jasno opredeljene obveznosti vseh vpletenih, podeljevanje cepičev oziroma potomk trte, možnost, da gre vino ne le v protokolarni namen, temveč tudi v prodajo in drugo."

Je smiselno trto saditi na tolikih koncih? Sami ste enkrat dejali, da bi vam več kot vpis Stare trte na seznam Unesca pomenilo, če bi njena potomka rasla v Centralnem parku v New Yorku ...

"Najprej sem menil, da bi bilo treba to zgodbo omejiti, toda po tistem, ko smo jo posadili ob gostinski šoli v Mariboru in Radencih ter kasneje še ob turistično-gostinski šoli v Beljaku (Villach), sem spremenil mnenje. Če je potomka najstarejše trte motivacija za krepitev znanja o gojenju vinske trte in pridelavi vina, potem to opravičuje tudi kakšno sajenje več, kot bi bilo nujno potrebno. No, če bi prišli na Unescov seznam, bi bilo seveda odlično. Še danes ne vem povsem natančno, ali to res ni mogoče ali pa ob zadnjih prizadevanjih ni bil

ubran pravi nastop. Ni še vse zamujeno."

Zakaj ne znamo takšne znamenitosti bolje prodati turistom in domačim gostom?

"Res je, da še zdaleč nismo izkoristili vseh možnosti, veliko pa se je spremenilo. Vnesite v Googlov iskalnik Maribor in videli boste, da je med prvimi zadetki prav najstarejša trta. Trta je - pa bom vesel, če me kdo prepriča, da to ne drži - edini mariborski presežek svetovnega formata. Večina obiskovalcev Maribora se ustavi ob njej. V nekaj letih bomo pridelali tudi vino njenih potomk in ga ponudili, če pa bi ob njej priredili še kak dogodek s težo - pa pri tem ne mislim na razstavo novih avtomobilskih modelov v času Festivala Lent, kot je bila praksa pred nekaj leti -, bi stvari izgledale drugače. Trta vleče sama po sebi. Prizadevanja Zavoda za turizem dajejo rezultate in še več obetov. Dobro nam gre."

V kakšni formi je ta naša "starka"? Je mogoče določiti, koliko je stara? Nekako se ne more otresti številke 400-letna, čeprav jih šteje že krepko čez.

"Seveda, velikokrat poslušam o tej številki 400, ki menda 'stoji' že dve desetletji. Leta 1972 sta prof. Rihard Eker z Gozdarske fakultete v Ljubljani in Mirko Šoštarič iz Zavoda za varstvo naravne dediščine v Mariboru s pomočjo izvirka ugotovila, da je trta stara od 350 do 400 let. Danes bi bila torej stara od - recimo okroglo - 390 do 440 let. O realnosti te ocene govorita tudi ohranjeni podobi starega Maribora. Trta je 'fit', njeno deblo počasi, a vztrajno pridobiva obseg in lanskoletni pridelek - 64 kilogramov, pri čemer je treba poudariti, da je na posamezni mladiki ostal samo en grozd - to zanesljivo potrjuje."

Častitljivo obletnico bosta ob 70-letnici osvoboditve mesta praznovala tudi časnik Večer in dan kasneje Radio Maribor. Kako gledate na medijsko krajino v mestu?

"Večer in Radio Maribor sta najstarejša medija tega prostora s podobno

ciljno skupino, podobnimi usmeritvami in pričakovanji. Vrsto let sta bila splošno nepogrešljiva in s podobno tegobo sta stopila v digitalno obdobje. Radio danes nujno potrebuje ustvarjalce, ki so veščiči ne le mikrofona, temveč tudi novih medijev, ki so se izkazali kot odlična podpora promociji predvajanih vsebin. V našem okolju je slišnih okrog 30 radijskih postaj, Radio Maribor ohranja prepoznavno vlogo in jo krepi z živo prisotnostjo v mestu in regiji. Komunikacija s poslušalci je osnova, odprtost etra za dobre pobude zaščitni znak, dobra ekipa pa garancija za razvoj tudi po sedemdesetletnici."

Radio, nekoč brez konkurence, zdaj ob množični konkurenci zasebnih radijev ostaja na isti poti? Se je težko prebiti iz te poplave? Je to sploh namen?

"Našo pot dokaj jasno opredeljuje zakon o javni RTV. Še vedno nismo izkoristili vseh primerjalnih prednosti, je pa dejstvo, da radijsko počnemo vrsto reči, ki jih drugi ne počno. Snemanje in prenos **mednarodnega zborovskega tekmovanja Naša pesem**, nedavni Šarhov pohod, snemanje in večerno predvajanje ustoličenja novega mariborskega nadškofa ... To so vsebine, ki jih zna in zmore početi samo javni radio. In to javno poslanstvo je naša prednost, ki jo priznavajo tudi poslušalci."

Ob uredniškem delu in delu pri trti pogrešate delo na terenu? Ob prvem imenovanju za odgovornega urednika je eden od vaših kolegov dejal, da vam bo še žal, da greste v to ...

"Trta je nekakšno 'družbeno koristno delo', zanj nisem plačan, pač pa delo opravljam v prepričanju, da počnem nekaj koristnega za okolje, v katerem živim, in ga zlepa ne bi zamenjal za kakšno drugo. Ne glede na vse pa ostajam novinar. Na Radiu Maribor imam dnevno rubriko Spominčice, ki je nekakšen zgodovinski koledar, vsak mesec pripravim vsaj eno reportažo za Radio Maribor in 1. program Radia Slovenija, to nedeljo pa sem za oba informativna programa 'pokrival' ustoličenje mariborskega nadškofa metropolita. Prva četrtina drugega mandata je mimo in res se je zgodilo, da sem imel včasih tudi vsega dovolj, ampak ob dobrih

sodelavcih in neprecenljivi uredniški ekipi te odločitve do zdaj še nisem na glas obžaloval. Povsem jasno mi je, da niso vsi dnevi dobri. Ampak po skoraj 24 letih dela lahko z zanesljivostjo trdim, da pa je v skoraj vsakem dnevu vsaj nekaj dobrega ..."

In memoriam

Odšel je slovenski očak, France Anzeljc-Petrač (1914-2015)

*Lepa si Kranjska dežela,
kok si strumna in poštena,
slovo bom vziel,
slovo bom vziel,
oh, ti-ja-djom, Kranjska dežel'.*

Ljudje, kot je bil France Petrač, vedno živijo z nami. Vsaj zdi se nam, da so ves čas tu, kot je trdna korenina vedno v globinah mogočnega drevesa. Vse dokler ne odidejo. To pomlad se je njegovo življenje izpelo. Na Notranjskem je nastala nenadomestljiva vrzel. Odšel je očak, ki je nosil spomin mnogih rodov. Zaveden in zavezan slovenski besedi, ki mu jo je v zibelko položila mati. Številne stare pesmi in »dogodovščine«, kot jih je sam poimenoval, pa mu je prenesla stara mati ob zimskih večerih na krušni peči. Tako mi je vsaj pripovedoval.

Bil je s Hudega Vrha na Blokah, rodil pa se je na Gori pri Sodražici. Imel je dar izjemnega spomina. In glas. Veselje v srcu. Nikoli mu ni bilo nič težko. Kako so se mu zaiskrile oči, ko se je spominjal fantovskega petja in vasovanja. Vse, kar je pripovedoval, je bilo vedno vredno beleženja in snemanja, prav vse. Ne le vsebina, ki je bila vedno povezana s pristnim življenjem starih običajev, kjer ni bilo prostora za puhlice ali slabe besede, temveč tudi lepota pripovedovanja. Še boljši kot pevec, je bil zame pripovedovalec. Humorist. Z Micko sta prav s smislom za humor mnoge ljudi spravljala v smeh. Spoštovanje do besede je žarelo iz njega in prav noben mikrofoni ne kamera ga nista zamajala, še tako veliko občinstvo ni moglo pod kožo človeku, da bi se trudil biti komu všeč, ne, on je bil vedno tak, kot je bil. Doma ali v javnosti. Ni dovolil polresnic. Človek, ki je vedel, kaj je delo in trda bloška zemlja. Kako krvavo prisluzena je domovina. Domača zemlja. Zdaj je v njej miren. Dopolnjen je čas dolgega življenja, kjer je bilo petje najlepša popotnica v vsakdanjiku in prazniku. Nam, ki smo se z njim veselili in ga poslušali, in njemu, ki si je s petjem lepšal življenje.

Na Petračeva me je leta 1987 opozoril cerkniški kulturnik, gospod France Sterle. V tistem času sem dala pobudo ministrstvu za kulturo, Občini Cerknica in Glasbeno-narodopisnemu inštitutu ZRC SAZU, da bi zbirala ljudske pesmi Notranjske, saj sem pri ljudeh slišala pesmi in zgodbe, ki jih ni nihče zapisoval, ne snemal, niti me o njih niso učili v šoli. Pobuda je bila potrjena in začela je nastajati zbirka, ki je z razpadom občin obstala. Na stotine pesmi je posnetih. Upam, da bo nekoč našla pot do ljudi, da se bodo pesmi pele tudi v prihodnosti. Bogastvo izročila prednikov nas k temu zavezuje.

Po prvih raziskavah terena sem ugotovila, da ljudske pesmi niso pozabljena davnina, temveč da še živijo pri ljudeh, kot sta bila Petračeva z Blok, Jezerci s Cerkniškega jezera, Plosova iz Viševka, Kranjč Jerca z

Dobca ... Radio Slovenija je bil pripravljen priti na snemanja in tako sem skupaj z Jasno Vidakovič režirala prve oddaje Slovenska zemlja v pesmi in besedi, kjer je bil ključni pripovedovalec prav France Anzeljc p. d. Petrač.

Nikakor pa se mi ni zdelo dovolj, da pesmi snemamo. Notranjska je odprla bogat obraz prednikov in izročila, o katerem se v slovenski javnosti skoraj ni slišalo, zato se mi je zdelo nujno, da se te pesmi sliši tudi iz javnega kulturnega odra in jih da v šolske knjige. Kot po čudežu se je zgodilo leto 1989, ko sta Micka in France nastopila kot gosta na mojem prvem javnem koncertu v Slovenskem mladinskem gledališču v Ljubljani. Micka v lepem zelenem kostimu in France s klobukom postrani na uho. Ne onadva ne jaz nismo dobro vedeli, v kaj se spuščamo. Ljudsko ni bilo spoštovano. Notranjska je bila popolna bela lisa v slovenskem prostoru. A dvorana nabito polna. Nato je sledil nastop skupaj z ostalimi ljudskimi pevci in godci v kulturnem domu v Cerknici poleg pevcev Meri Kranjc iz Cerknice, Marije in Franceta Plos z Viševka, Toneta Jagra iz Kozaršč in citrarja Urha iz Begunj. Pristrčno sprejeti doma, veliko smeha, čeprav tudi s posmehom: pa kaj vlačiš te stare ljudi na oder!

Bila sta enaka na odru kot doma. Brez treme. Pristopila na oder pred ljubljansko publiko in zapela. Se pod komolcem dregnila, če je kdo zavižal drugam, pa spet peljala naprej, vsak svoj glas. Po ljudsko.

Ključni nastop pa je bil v Križankah na festivalu Druga godba leta 1990. Ne le, da smo izdali takrat prvo audiokaseto na Slovenskem z notranjskim izročilom Ljudski pevci in godci Notranjske, temveč je koncert snemala tudi Televizija Slovenija in ga večkrat predvajala. Kako številna so bila potem povabila na široko po domovini, sta vedela samo Micka in France. Od regijskih srečanj ljudskih pevcev JSKD, do republiških

prireditiv. Radio Slovenija ju je počastil s povabilom k nastopu ob 80-letnici na Bledu. Ob 320-letnici Slave Vojvodine Kranjske leta 2009 sem na gradu Bogenšperk pripravila predstavitev Notranjske; skupaj s Poldetom Mišičem sta kot starosvetna bloška smučarja nastopila Petračeva poleg Toneta Lovka, ki je predstavljal jezersko kulturo.

Od samega začetka je bil tudi aktiven član Mešanega pevskega zbora Bloke. In seveda član društva Starosvetni bloški smučarji, ki ga vodi Polde Mišič. Nastopil je v filmih Bloške smučine (1995), Slikar na smučeh (2001), Smučiči na Blokah-Bloke na smučeh: Življenjski krog, TV Slovenija (2003, 2004), v feljtonu O ljudskih pevcih Micki in Francetu Petraču Anzeljc (2005). Njegov glas je slišati na zgoščenkah NOTRANJSKO je šla meglica z jezera, LJ (2007) in BLOKE: SEM ŠU, SEM ŠU ČEZ GMAJNICO, Ljudske pesmi in pripovedi, KD Bloke (2010).

V arhivu imamo posnetih preko 50 ljudskih pesmi v izvedbi Franceta in Micke Anzeljc Petračevih. Želim si, da bi prišle kdaj v knjigo in posnetki v zvočni arhiv Notranjske, kjer bi vsak novi rod lahko prisluhnil glasu, ki se ne bo vrnil nikoli več, glasu Franceta Petrača, ko je zapel: Sem šu, sem čez gmajnico, sem slišal ptičke pet lepo!

Ja, France, rodil si se v času, ko še ni bilo vse dovoljeno in je bilo hrepenenje del človeškega srca. Mogoče je bil to srečnejši čas, kot je danes, ko se da vse kupiti, le ljubezni in prijateljstva ne!

V veliko čast mi je, da sem lahko opravila to nalogo. Da sem lahko prisluhnila očaku slovenske zemlje. Tvoja pesem gre naprej. Zazvenela je v dvorani OZN v New Yorku, zveni v šolskih klopih slovenskih šol. Naj ti bo lahka slovenska zemlja!

Vsem domačim izrekam iskreno sožalje!

•Ljuba Jenče

FOTO: LJOBA JENČE

Naša pomlad v Pivki in Ilirski Bistrici

Pivka, Ilirska Bistrica, 9. april – Na območnih revijah **otroških in mladinskih pevskih** zborov Naša pomlad so se na odrih v Pivki in Ilirski Bistrici predstavili mladi pevci iz vrtcev in osnovnih šol v občinah Ilirska Bistrica, Postojna in Pivka. Strokovno jih je spremljal Matej Penko, ki je nato zborovodjem svetoval pri njihovem delu.

V Pivki se je predstavilo osem otroških in pet mladinskih zborov, v katerih je zapelo 450 pevcev. Kot je povedala Silva Bajc iz postojnske izpostave **javnega sklada za kulturne dejavnosti**, imajo pevske zборе na vseh osnovnih šolah piške in postojnske občine. Penko jih je na območnih revijah spremljal zadnja tri leta, po vsaki pa se je pogovoril z zborovodjami, jih opozoril na pomanjkljivosti pri izvedbi in dal napotke za nadaljnje delo. Kot je povedal, je pri njih opazil kakovosten *»skok navzgor«*. *»Revije zborovodjem pomagajo pri vrednotenju njihovega dela, pevcem pa so zanimiva spodbuda,«* pravi Bajčeva. *»V mladinski zbor Osnovne šole Miroslava Vilharja Postojna so, na primer, po več kot 20 letih privabili tri fante.«*

Penko je spremljal tudi revijo v Ilirski Bistrici. V Domu na Vidmu je zapelo enajst pevskih zborov, poleg osnovnošolskih iz Ilirske Bistrice, Knežaka, Podgrada in Kuteževega tudi zbor vrtca Jožefe Maslo in glasbene šole. **•tep**

FOTO: SILVA BAJC

Pod vodstvom Alenke Polh so zapeli mladi pevci otroškega zbora podružnične šole v Hruševju.

V Budimpešti so bili dvakrat zlati

Odlično petje Mešanega pevskega zbora Postojna

Mešani pevski zbor Postojna se je 30. marca in 1. aprila udeležil 15. mednarodnega zborovskega tekmovanja v Budimpešti in se domov vrnil z dvema zlatima plaketama, tako v kategoriji sakralnih zborov kot tudi v kategoriji mešanih zborov.

V zahtevni konkurenci šestinštiridesetih zborov so se uvrstili v finale za veliko nagrado, ki jo je sicer prejel dekliški zbor Higarigaoka iz Japonske. Za Mešani pevski zbor Postojna, ki ga umetniško vodi Mirko Ferlan, je bilo to 18. mednarodno tekmovanje. »Finalni večer je bil prav posebna priložnost, saj smo imeli čast nastopiti v Veliki narodni dvorani Bele Bartoka, ob tem pa svojo bero zlatih odličij za-

okrožiti na osemnajst plaket,« je sporočila Anja Kocman iz zbora. Postojnske pevce je na nastopih podprla ekipa veleposlaništva, pevci pa so nekaj domačih zapeli tudi na ambasadi. Sezone za zbor pa še ni konec. Čaka trdo delo z novim programom. Do konca sezone bodo nedvomno presenetili še s kakšnim projektom. •ak